

Evangelí del dilluns de la setmana XIII de durant l'any: renunciar a una vida còmoda

Evangelí i comentari del dilluns de la setmana XIII de durant l'any. “El Fill de l'home no té on reposar el cap”. Jesús compta amb el nostre “sí” alegre i decidit. Necessita que el segueixin deixebles disposats a renunciar a una vida còmoda per anunciar la salvació.

Evangelí (*Mt* 8, 18-22)

Jesús, veient que hi havia una gentada al seu voltant, va donar l'ordre de passar a l'altra riba. Llavors s'acostà un mestre de la Llei i li digué:

—Mestre, et seguiré arreu on vagis.

Jesús li respon:

—Les guineus tenen caus, i els ocells, nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap.

Un altre, un dels seus deixebles, li digué:

—Senyor, deixa'm anar primer a enterrar el meu pare.

Jesús li respon:

—Segueix-me, i deixa que els morts enterrin els seus morts.

.....

Comentari

La gernació està meravellada pels miracles de Jesús. Ell, però, fuig de tota ostentació i mana passar a l'altra riba. Un escriba aconsegueix presentar-se davant d'ell i el tria com a Mestre. Rep una resposta inesperada: és davant de l'humil Fill de l'home, que predica sense descans el regne de Déu.

Jesús no té pas casa pròpia; s'allotja i descansa on és ben rebut: a Cafarnaüm, a la casa de Pere; a Betània, a la dels tres germans amics; a Jerusalem, a la casa indicada per l'anònim home del càntir; a la barca dels seus deixebles, on va dormir al mig de la tempesta. En canvi, una guineu, per molt agitada que sigui la seva vida, se n'ha construït el cau i hi surt i hi torna. Els ocells del cel tenen nius on descansen quan han assegurat la seva subsistència i la de

les cries. Potser l'escriba imaginava un seguiment més acomodat.

Els qui ja segueixen el Senyor han experimentat què suposa no tenir temps ni per menjar, fins a escoltar la invitació de Jesús a descansar una mica (cf. *Mc* 6, 31). Fins i tot entre ells, els que ell ha triat, sorgeix el conflicte entre seguir-lo i complir la llei que mana honrar els pares (cf. *Ex* 20, 12) donant-los una digna sepultura. Cap llei, però, supera el mandat del Senyor a seguir-lo per anunciar la salvació, ja que és expressió de la més alta caritat cap al proïsme. Demorar la resposta equival a canviar l'ordre dels manaments.

Jesús ens diu en un altre moment: “No m’heu escollit vosaltres a mi; soc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d’anar pertot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre” (*Jn* 15, 16). Compta amb el

nostre “sí” alegre i decidit, en aquest món tan necessitat d’homes i dones que l’estimin tant com Déu els va estimar (cf. *Jn* 3, 16). En escoltar aquestes paraules de l’Evangeli d’avui, ressona l’advertència de sant Josepmaria: “Tingues present, fill meu, que no ets solament una ànima que s’uneix a d’altres ànimes per fer una cosa bona. Això és molt..., però és poc. —Ets l’Apòstol que compleix un manament imperatiu de Crist”[1].

[1] Sant Josepmaria, *Camí*, 942.

Josep Boira // hitdelight - Canva Pro

dilluns-de-la-setmana-xiii-de-durant-
lany-renunciar-a-una-vida-comoda/
(11/03/2026)